

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/154/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010755
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2022:6718010755.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., a prísediacich I. I. a I. X., v trestnej veci obžalovaného M. Y., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 08. apríla 2022 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný M. Y., nar. XX.XX.XXXX D. U., trvale bytom I. - Y., R.B. XXXX/XX,

uznáva sa za vinného, preto že

v čase od 03. novembra 2013 do 06. februára 2014 na rôznych miestach aj v okrese Zvolen vystupujúc pod menom M. O., T.. XX. XX. XXXX pod zámienkou kúpy pozemku pre stavbu domu v Rakúskej republike postupne vylákal od I. W., T.. XX. XX. XXXX, bytom F. G., Š. XXX/XX finančné prostriedky spolu vo výške 37.000,- Eur, hoci nemal v úmysle kúpu pozemku a ani vrátenie finančných prostriedkov, ktorým konaním spôsobil poškodenej I. W., T.. XX. XX. XXXX, bytom F. G., Š. XXX/XX škodu vo výške 37.000,- Eur,

teda

obohatil sa na škodu cudzieho majetku tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu,
čím spáchal

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/14/2018 zo dňa 26. 02. 2021, ktorým bol

obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ostatné výroky trestného rozkazu OS Bratislava V sp. zn. 1T/14/2018 zo dňa 26. 02. 2021 ostávajú týmto nezmenené.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodeným spôsobenú škodu, a to:

- I. W., T. XX. XX. XXXX D. F., bytom F. G., Š. XXX/XX, vo výške 37.000,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 10. 12. 2018 na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/220/14/6611 obžalobu na M. Y. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný M. Y. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku nespravil žiadne vyhlásenie. Po ďalšom zákonom poučení uviedol, že využíva svoje právo a odmietol vypovedať. Vzhľadom na uvedené bola preto v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného pojednávania, v rámci ktorého uviedol, že sa vyjadří až na súde, a požadoval vypracovanie znaleckého posudku ku svojmu duševnému zdraviu.

Poškodená I. W. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedala, že dňa 03. 11. 2013 ju obžalovaný oslovil na pokeci, začali si písať, po čase jej uviedol, že má po starom otcovi byt v Prahe, že ho ide predať za 270.000,- Eur. Videli sa aj naživo cez skype, videl tak aj jej rodinu a postupne sa do neho zalúbila. Poznal jej slabinu, že chcela bábätko, že sa chcela osamostatniť. Stretli sa osobne, prišiel za ňou do Salzburgu, vždy keď za ňou prišiel, neostalo to bez toho, aby mu nedala nejaké peniaze, takto mu vybrala aj 565,- Eur. Sťažoval sa, že nemá čo jesť, že nemá kde bývať, že je fitness tréner a že mu to nevychádza. Dala mu do ruky aj svoju kreditnú kartu, z ktorej robil aj výbery vo Viedni, čo je aj zdokladované. Ona sa do neho neskutočne zalúbila, dňa 18. 12. 2013 prišiel na Slovensko, kde ho jej rodina čakala na stanici, ona prišla na Slovenskom asi o 5 hodín neskôr. On ju už čakal v jej izbe, a od toho 18. 12. 2013 bol u nich, pričom u nej v izbe prezrel úplne všetko, zmizla jej aj zlatá retiazka, ktorú mala po mame. Najprv mali ísť do nájmu do Viedne, ona sa snažila nájsť zase garsónku v Salzburgu, neskôr ju prehovoril, že kúpia pozemok v Rakúsku a postavia si tam dom. Takto ju nahovoril na úver, okolo 30.000,- Eur. Úver v banke jej ale schválili len na 10.000,- Eur, tak si potom ešte v Quatre vybavila auto-pôžičku na sumu 20.000,- Eur. On sľuboval, že predá ten byt v Prahe a že z toho splatia úvery. Pri výbere 20.000,- Eur pri okienku si vopchal do vrecka 19.000,- Eur, auto potom samozrejme nekúpila, v Quatre jej dali neskutočný úrok, mesačne potom splácala 725,- Eur. Bála sa, že prídu o dom, 6 týždňov bola na tom veľmi zle. Obžalovaný jej neskutočne zruinoval život, povedala si ale, že je zdravá a že peniaze zarobí. Vedela o tom, že bol aj hľadaný v televízii, oklamal veľa žien, a keď jej kamarátka, ktorá ho tiež videla naživo v Salzburgu, poslala cez facebook jeho fotku z polície, že ako sa volá, tak vtedy sa rozhodla podať trestné oznámenie. Na výpisoch z účtu sú ďalšie peniaze, ktoré mu posielala ešte predtým, ako vybavila tie úvery, tie peniaze predtým vrazil, že potrebuje na nájom a na stravu. On stále hovoril, že predá ten byt, a že jej peniaze vráti. Jej sa predstavil ako O., hľadaný bol pod menom Ž.Á., ale je to obžalovaný, prítomný na hlavnom pojednávaní.

Na doplňujúce otázky obžalovaného poškodená uviedla, že v tom období, keď sa zoznámili, pracovala ako opatrovatelka, takže mala príjem. Nepamätala si už na to, aký bol stav na jej účte v čase, keď sa zoznámili. Vedela potvrdiť na základe dokladov, že mu dávala aj peniaze do ruky.

Podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku bol na hlavnom pojednávaní prečítaný znalecký posudok č. 113/2018 o duševnom stave obžalovaného, zo záverov ktorého v podstate vyplýva, že u obžalovaného nebola zistená žiadna forenzne významná duševná choroba ani porucha, a to ani v minulosti ani v súčasnosti. V čase páchania trestnej činnosti bola rozpoznávacía schopnosť obžalovaného v plnej miere zachovaná a rovnako mal v plnej miere zachované ovládacie schopnosti. Znalec u obžalovaného nezistil prítomnosť závislosti od návykových látok vrátane alkoholu. Obžalovaný je schopný účasti na trestnom

konaní, zmysel trestného konania ako aj zmysel eventuálne uloženého trestu chápe v plnej miere. Znalec pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska nepovažuje za nebezpečný pre spoločnosť a nenavrhol žiadnu formu ochranného liečenia.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: povolenie zmeny priezviska (č.l. 308 - 309), lekárske správy (č.l. 312, 313, 315, 317), správy na obžalovaného (č.l. 334 - 337), rozhodnutie Rakúskeho justičného orgánu (č.l. 255 - 256), Európsky zatýkací rozkaz (č.l. 233 - 236), trestné oznámenie (č.l. 1 - 4), zápisnica o ohliadke veci (č.l. 18 - 26), listiny predložené poškodenou (č.l. 27 - 126), správa Azet (č.l. 131), správa Českej sporiteľne (č.l. 138 - 149), správa Slovenskej sporiteľne (č.l. 165 - 175), správa VÚB (č.l. 177), odpis registra trestov (č.l. 442 - 444).

Obžalovaný písomne navrhol vypočuť a predvolať svedka M. M., avšak bližšie identifikačné údaje k nemu nevedel poskytnúť. Taktiež navrhol predvolať a vypočuť svoju matku, avšak vzhľadom na jej zdravotný stav napokon netrval na vykonaní tohto dôkazu. Súd preto žiadne ďalšie dôkazy vo veci nevykonal.

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola podľa názoru súdu bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázaná. Obžalovaný síce svoju vinu popiera, na hlavnom pojednávaní ani v prípravnom konaní nevypovedal, avšak je usvedčovaný najmä výpoveďou samotnej poškodenej I. W.. Tá podrobne opísala, akým spôsobom sa s ňou obžalovaný zoznámil, akým spôsobom ju uvádzal do omylu, a kedy a koľko finančných prostriedkov v prospech obžalovaného poškodenej zabezpečila, a ktoré odovzdala obžalovanému. Výška týchto finančných prostriedkov bola preukázaná aj listinnými dôkazmi. Obžalovaný teda od poškodenej podvodným spôsobom vylákal finančné prostriedky, ktoré nepoužil na ním deklarovaný účel (kúpa spoločného pozemku v Rakúskej republike), ale finančné prostriedky použil pre vlastnú potrebu, pričom jej tieto finančné prostriedky nevrátil ani len v časti. Za takto vyhodnotenej dôkaznej situácie, keď na obhajobu obžalovaného nebol produkovaný ani jeden dôkaz, práve naopak, všetky vykonané dôkazy svedčia o vine obžalovaného, nemal súd inú možnosť, ako uznať obžalovaného za vinného zo spáchania žalovaného skutku, a to so zachovaním právnej kvalifikácie skutku.

Podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu.

Obžalovaný M. Y. tak svojím konaní naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, pretože sa obohatil na škodu cudzieho majetku tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, ale prihliadol na dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi musel potom súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody potom predstavuje 5 rokov a 4 mesiace až 10 rokov.

Zo správ na obžalovaného, konkrétne odpisu registra trestov vyplýva, že bol v minulosti viackrát súdne trestaný, pričom mu bol aj rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/14/2018 zo dňa 26. 02. 2021 uložený trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov a 6 mesiacov.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd nezistil žiadne dôvody pre prípadné mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Trestného zákona. Súd v tomto prípade ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože odsúdil obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr,

ako bol súdom prvého stupňa odsúdený za iný jeho trestný čin (rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/14/2018 zo dňa 26. 02. 2021). súd preto v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona aj zrušil výrok o treste z uvedeného rozsudku. Súd pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol na okolnosti spáchania skutku, na predchádzajúci život obžalovaného, ako aj výšku spôsobenej škody. Takýto trest je potom podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Tento trest zároveň postihuje len páchatel'a trestného činu.

Keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ho na výkon trestu v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V adhéznom konaní si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody poškodená I. W., pričom výšku škody aj riadne vyčíslila a preukázala listinnými dôkazmi. Súd preto zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť poškodenej spôsobenú škodu v celkovej výške 37.000,- Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.